

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I ACz 738/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 maja 2024 r.,

1. **odrzuca skargę;**
2. **odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
3. **umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 13 marca 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach) M. J. (dalej: „skarżący”), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt I ACz 738/23 w zakresie nie nadania biegu zażaleniu na postanowienie z dnia 27 grudnia 2023 r. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedujący uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej niż 6000 zł, tytułem przewlekłości postępowania, a także kosztów zastępstwa prawnego oraz wniósł o zwolnienie od kosztów

sądowych. Jednocześnie skarżący złożył wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r. wydaną w sprawie o sygn. akt I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Stosownie do art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie zażalenkowe na orzeczenie zapadłe w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Przedmiotowa skarga dotyczy postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I S 70/23, w której postanowieniem z 25 lipca 2023 r. odrzucono skargę. Po wydaniu merytorycznej decyzji skarżący złożył szereg zażaleń, w tym na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27 grudnia 2023 r., ACz 738/23, którym Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił zażalenie na postanowienie z 25 lipca 2023 r., I S 70/23 (k. 128 akt sądowych I S 70/23). Jak wskazano powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji. Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., w zw. z art. 398²¹ k.p.c., w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.

[SOP]

[ms]